

Los Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIV

PUNT DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari i en les principals llibreries d'aquesta ciutat i de fora. En Barcelona, litografia Mallorfe, carrer Junquera, 6. No's retornen los originals encara que no's publicquin.

Reus Dimarts 30 de Maig de 1899

Núm. 3.907

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓN, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	Ptas. 12
a provincias trimestre.	3.50
Extranger y Ultramar.	5.00
Anuials, a preus convencionals.	

Farmacia Serra

12 ANYS

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

de continuades curacions y d'una acceptació general, son les millors probas per demostrar que l'

Esparrachs d'

Argenteuil

La que paga més contribució de la província.

INSTITUT VACUNÓGENO SUÍS

LAUSSANNE

Dipòsit exclusiu a Reus

D. ANTON SERRA (farmacéutich)

Arrabal Santa Anna, 80

LINFÀ

Ptas. 1.00

Tubo pera 2 ó 3 vacunas.

1.00

Tubo pera 8 ó 10 vacunas.

1.50

Tubo pera 20 ó 25 vacunas.

3.00

Estoig ab 5 tubos pera 2 ó 3 vacunas.

4.00

Placas pera 3 ó 4 vacunas.

1.50

Placas pera 6 ó 8 vacunas.

3.00

Frascos pera 25 ibidem vacunas.

8.00

Frascos pera 50 ibidem vacunas.

15.00

DOCTOR J MIRÓ

OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos à cinch de la tarda, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.

A Tarragona: los demés dies de deu à una del matí y de tres à cinch de la tarda, havent tasladat són gabinet al mateix carrer de la Unió, 7, primer.

Secció doctrinal

A nostres compatriots

Ja esteu veient, estimats catalans, de quina manera volen regenerar à Espanya y à Catalunya.

Ja heu sentit à dir quins procediments volen posar-se en pràctica. Molts soldats, moltes bayonetes y molts canons; y nosaltres y anyadim la frase: de moltíssims disbarats. Sembla que 'ls preparatius que 's fan són síntomas precursors d'una altre hecatombe com la ultimament haguda. Si solament hem de pensar ab lluitas y guerras, y hem de viure en continuada anguria, sense que poguem respirar lliurement per podernos entregar ab tot desembrés à la propagació y foment de la civilisació è il·lustració, al desentretol de les arts y de la indústria, fonts vitals de riquesa en que podem arrelar en aquesta tant desventurada com benyolguda Patria Catalana, valdría més que renunciessim à nostra existència y morissim d'una vegada; perque 's molt trist, tristíssim, haver de transcorrer una vida tant apassada.

Ja ho veureu, compatriots, com ab aquest procés dir no aniré en lloc y que 'l ff y al cap, si no 'ns manegém acabèrem d'apurar lo càlcer d'amargura. Ab soldats, ab bayonetes y ab canons no faré més que empobrirnos, embrutirnos y aniquilarnos. Y pera descendir, à la forsa, à aquest furest precipitigavém d'esser tant insensibles que fins arribem al extrem de que sembli, en molts casos, que fins

ens falta lo sentit comú, n'obstant y tenir en nos-
tres propias mans lo remey més segur y radical
com es la autonomia?—No; no pot esser; seria l'
irrisió més gran per nosa tres que, una branca d'un
arbre vell y corcat, qual branca la més forta y que
encara viu ab bastanta ufana per esser la que te més
concentració de sava, quedés també esmorthida;
pera que aixó no resulti, precisa un bon cop de fars
pera que 's desprèngui d'aquell tronch la branca en
questió y pugui ésser plantada en aquest terré fèrtil
y productiu com ho es tot lo nostre. Si, y ho dihem
ab tota la extensió de la paraula perque tenim y po-
dém demostrarlo à cada pas; aquesta branca que
dona encara senyals de vida podrà rrrelar y desen-
rotllar-se novament en aquest camp sahonat pel genit
de nostra rassa.

Altres voltas havém dit que si no 's cambia de
rumbo no 'farà res de bò; no 'deixará de seguirse
la mateixa rutina, y lo rutinari, mereix, baix tots
punt de vista, extirparlo. Pera regenerar y buscar
lo benestar dels pobles s'ha d'anar de frente en
vers los nostres ideals, causa única de nostra sal-
vació.

S'ha dit que 'ls que professém las idees catalanistas no fem per arribar à figurar y esser alguna cosa. Y aixó no es cert. May havém cregut que per
poder atendre à nostres necessitats haguessim de
militar en la política. Nostres costums, ni nostre mo-
do de ser han fet que may aspreessim à aquesta pre-
ponderancia ni anessim en busca de cap fi particu-
lar. Sempre havém travallat y travallarem à favor
de la santa causa catalanista at lo desinterès que 'ns

se'n venen diariament á la botiga d' EN GAMBÚS, ca-
rrer de Vilá (Bou, núm. 12).

es característich per una part y per l'altra, tots los que dedeixem la llibertat de la Nació Catalana; no tenim necessitat de mirar d'adjudicarnos un empleo més o menos, pera suscriure, cada fi de més la nòmina sense haver afanyat lo sou, perque sols confíem ab lo travail que n'es la font de totes las ri-queses.

Serveixin aquestes manifestacions de protesta à lo que deya días enrera un diari madrileny, y deixem que erdin que com més eridran menos s'entendrà. Ells voldrían que nosaltres continuessim essent los mansos pera carregar sobre las nostres costelles més de lo que no'ns pertany, y aixó no pot esser. Es precisa que travallímpera lograr treurens tant pes de sobre, y que ab fermesa procurém arre-clar, en lo cor de tots los catalans, las nostres doctri-nes y aspiracions, al objecte de fugir d'aquesta in-mundicia que tot ho corromp.

Y ho lograrem, ajudant Deu, ensenyant la llengua que 'ns es propia, fundant agrupacions en totes las poblacions de Catalunya, que cada dia més ne van creixent de noves, y predicant sempre l'amor à la Patria.

Avant y fora, donchs, companys de causa, que à no tardar brillarà'l sol de la llibertat y de la regene-ració de nostra idolatrada Patria Catalana.

La missió social del Dret

Tot lo més gran y tot lo més preuat esfors de la civilisació general fins are ha vingut consistint en fer que fos vida comú, dins del ordre del Dret, le que avans d'avuy viugué essent excepcional; en introduhir à viva forsa, entremitj d'una organiació de la societat predominantment política (tutela de la iglesia durant la Edat Mitjana, absolutisme posterior del Estat) de la vida extrictament civil, lo Dret dels més.

D'aquí, en lo sigle prop passat, la gran Revolució.

En la pràctica, empero y apesar de la gran trascenden-
cia social del fet aquest, s'ha falsejat sempre el principi democràtic en sa aplicació al ordre privat, desconeixent, gràcies à la istençió d'un sentit d'exagerat individualisme, la igualtat.

Y es que 'l principe de la divisió del travall, quina aplicació tan feonda resulta sempre en sa trascenden-
cia als ordres merament fisiològich y politich-económich, ve à-s-r, en cambi, ab referencia à la esfera orgànica-social, contraproductiv y anti-progressiv: ja que ell no ha arribat mai à conseguir altra cosa (afa-
vorint la heterogenisació de la Humanitat en classes y substituïntse, com à decisiva factor de la activitat econòmica, à las aptituds integrals del individuo, posi-
tiv, considerat en estat natural); que no ha arribat mai à conseguir altra cosa que la organiació de la societat per veraders grups d'individuos lligats en-
tre si per la existència d'un interès y d'una aptitud comuns, això es, per castas. Ell, per lo tant, heteroge-
niant en classes, ha homogenesat, dintre de cada una, à tots los membres, perque ha unificat ellí, per tots y cada un dels individuos, la educació professional y la científica, las aptituds y 'ls medis; y, per lo tant, las aspiracions y 'ls fins envers una mellora ideal, matant de fet lo progrés individual y 'l colectiu. (Mikelsky).

D'això se'n han apoderat las classes anomenades directoras, es à dir, aquellas classes que pel mer fet de que elles son també possessidores de tota riquesa, creuen que portan personificadas en las condicions de sos individuos y en sos medis la rahó de totes las grans iniciatives socialistes.

Y per això es que 'l Dret civil anemenat modern,

fill de la Revolució y ressucitat no més que per servir de garantia à las ambicions de la burgesia, es y ha sigut fins avuy, segons estableix ab prou rahó l' sabi Dr. Meugier (1), desde Roma ensa, tant solzament un instrument de exigencia de respecte envers los interessos juridicament protegits (Ihering). Ell ha imposat, es cert, lo cumpliment de presentacions degudas, pero may la práctica de debers positius y morals. Aquesta formula raquítica y egoista avuy ha de cambiarse, y l' Dret civil s'ha de fonamentar avans que tot sobre d' una base absolutament ética, fins que vinga à perdre l' úlit vestigi de son tradicional sentit accentuadament polítich ó clàssich, aixó es, de privilegi.

D' aquique, com observa concienciadament en son notabilissim estudi «La constitucion econòmica odierina» l' tractadista Achille Loria, la terrible crisiis per la que atravessa la societat actual, mal anomenada problema social, no s' vindrà pas à resoldre mentre la implantació definitiva d' un régime que sia capas de evitar las especulacions del capitalisme no permeti el obrer ser propietari. Perque lo que més be caracterisa tot l' esfors de la societat moderna envers la millor guarda de sos drets es aquella artificiosa *survaloració* de las terras y dels mobles que no ha condúit sino à fer que ells tingessin ó revestissin un valor *inhibitiu* que ha fet inasequible sa possessió al Proletari.... Donchs be: la fórmula de resolució del problema anomenat social, en lo que à aquest particular respecta, no ha d' estribar sino en lograr que's consegueixi, en benefici del obrer industrial y agricola, sobretot en profit d' aquest últim, la Proprietat anomenada *sufficient*, que desarmará al Capitalisme.

Y allavors la paralisió y fins potser la mort de la mort de la Agricultura; la substitució de las petitas industries accessorias à la mateixa per verdaderas grans explotacions industrials; la despoblació ràpida de las comarcas del camp; la emigració del home útil y jove envers la gran ciutat; l' *exodo rural*, en una pauparia; que reconeixen per causa la atracció del centre de gran població (*vile tentaculaire*, segons Mr. E. Vandervelde) sobre l' obrer agricola y que son altres tants mala fills directes i del régime capitatalista que avuy predomina, s' haurán, en una molt grossa part, amoniat ó detingut, salvant de la mort que's amenassa y d' una definitiva desaparició als petits cultius, à las industries familiars y à la proprietat infima y mitjana.

Pero totes aqueixas y altres excelencies endebades sera may esperar que's logrin mentre l' excés ó l' abús del crèdit hipotecari que tan rapidament solen originar la depreciació de la proprietat real en mans del gran capitalista, no vingan compensats ab la existència d' altres institucions que impideixin la especulació exercida pel Capitalisme sobre 'ls bens immobiliers, l' acaparament de las energías industrials pels *trusts* y pels colossos de la Banca, la rebaixa sistemática dels salaris en detriment de la millor satisfacció à las necessitats de la vida del obrer y en contra, també, del estalvi entre las classes no ricas tant com en contra del foment ó de la formació de petits capitals.

Y totes aqueixas irritants expliacions, fruit de la corrupció del concepte de la igualtat verdadera per las classes burgeses, s' ha d' arribar à desbaratar no més que pel imperi del Dret, restablint la fórmula de la igualtat democrática ó revolucionaria, que estriba en tractar *desigualment als desiguals*. Perque, entre allò que es heterogèneo per sa naturalesa, la relació de justicia no pot estribar may en la *igualtat material* ó absofita, sino en la *equivalencia*, en l' *equilibri*.

Mirant à aquest primordial efecte es, donchs, al Dret civil privat aquell à qui millor toca y pertany la realisació d' un consebleant *desideratum*. Ja que si massa individualisme es lo que 'ns ha condúit à que, dintre d' ell y després de prop de dinou singles de Cristianisme, encare l' concepte del *justum dominium* sia 'l de la organiació política social *quiertia*; una idea, un sentiment més altruistas, verdaderament socials, deuenen conduhir are à tenir d' ell, com d' altres institucions, un concepte molt més fonamental en la Etica que en lo Legalisme, en los drets que's dedueixen del travall del home que en los que's basen en actes atributaris....

Mes pera lograr be tot aixó, no solzament s' impone la necessitat de fonamentar sobre novas ideas filosòficas determinats conceptes, com lo mateix de la proprietat, per exemple, fugint dels motius romans que 'ls venen à presentar com une consecuencia de la organiació política de la *civitas*; sino que s' fa molt necessari, igualment, l' enrobustiment, més encare que la conservació, de cartas institucions d' alta previsió social, (tals com la *rabassa morta*, etc.), y la creació d' un alt ordre especial d' institucions referents à las collectivitats socials ó *personas jurídicas* en quant que elles tenen una existència perfectament reconeguda y amparada pel dret civil privat.

L' antich gremi, per exemple, malgrat la excelencia de la institució en son temps, no podria avuy ressucitar en sa forma primitiva, perque l' ofegaria, com l' ofegà allavers, la falta de *llibertat*.

Dintre d' ell, en efecte, s' havia arribat à la concessió práctica del principi revolucionari: «cada qual es fill de las sevas obres». Lo «travall», per lo tant, redimís en lo gremi al home de condició vulgar, «fins à sobreposar-se à la influencia del principi hereditari mitj-eval», fins à esborrar l' estigma de la casa....

Per aixó, si fou molt allavers, no vingué à ser prou

després. Y per aixó es que si avuy, al tractar de reconstituir las corporacions professionals, no s' vinqués à fer una semblant cosa baix la influencia d' un espiritu gratuitament modern d' amplia llibertat, la corporació y la entitat social així nasquidas moririen desseguida, com morí l' antich gremi ofegat per la rigidesa de sa propria organiació tant com per sa oposició ab lo medi ambient dintre del que havía de viure.

Tot aixó vol dir no mes que si avuy en que, mitjantsant la concessió que se 'ns fa de que poguem recopilar nostre històrich Dret civil, tenim facilment en la mà la facultat d' introduir en la esfera de las relacions privadas que com de tot allò que constitueix un verdader deber en lo Llegislador l' anarho infiltrant entremitj de las vellas disposiciones y dels arcaics conceptes, devém ferho.

Que avuy ha arribat fins à ser una verdadera necessitat, per exemple, la de extender y donar forma tangible à la idea fructifera de l' associació, de la concentració de forses vives similars, de las representacions colectivas per classes y segons los intercessos, del dret del *grupo*, en una paraula, enfront del que tingen fins are reconegut en favor seu la mer individuo y la colectivitat total. (Estat ó Societat política.) De lo que se'n segueix la urgencia d' una reforma dintre de certas institucions, de la promulgació d' un Dret, especial, d' un régime juridich protectiu, fórmula de transició envers un Dret ideal nou basat en la «igualtat dels desiguals» que vinga, potser demà, à amparar conjuntament tots los drets particulars sense distinció de classes socials (així los derivats del fet ó de la possecció de la propietat, com los nascuts de la mera relació del travall y art.)

Y de la llegitimitat d' aquesta tendencia de donar al Dret un caràcter de protecció social, no cal dubterne quen ella ve demostrada per la abdicació gradual mateixa que l' estat ha anat fent del rigor de molts principis del individualisme doctrinari, perque troba la comprensión d' aixó en las ventajas que d' una tal actitud se'n segueixen pera la societat en conjunt.

Així, la gratitud absoluta de la cironiació pels camins públichs oberts y costejats pel Estat; la gratitud, també, de la instrucció obligatoria, quins gastos com à cost de la prestació d' un servei de la Administració, no satisfecls directament, segons hauríen de ser ho à tenor del principi individualista rigorós per aquells mateixos que disfrutan d' aquells mateixos que disfrutan d' aquelles ventajas, ho son, en canvi per societat tota en forma de contribució, obheint à una llei de *ditus* de las carregacs fiscales, venen à demostrar prou fins à quin punt se van obrint ja pas las doctrinas altruhistas y socials en relació al ordre del Dret y fins à quin extrém també, encara que d' un modo inconscient, va retrocedint paulatinamente lo clàssich individualisme econòmic y juridich dels últims temps en allò que puga tenir de més arcaic y de més egoista.

Que sia, per lo tant, are donada una bona empenta pels compiledors del nostre Dret envers la humanació de nos tres institucions (de las que sempre han semblat revestir un caràcter més exclusiu de privilegi en favor d' uns quants poch afortunats...) !Què s' vingui à afavorir, si aixó es possible, el transcriure y al reformar nos tres històricas institucions civils, l' increment de la petita propietat, la condició dels enfronts, los drets de tota mena de las corporacions, lo renaiement de las industries «familiars» agrícolas, la fácil distribució y circulació de la riquesa inmoblel...

Pero que s' vinga à estirpar sobretot, d' entre, no-saltres, tots aquells vestigis verdaderament anacrònichs de la concepció romana que, falsejats després per obra de la Revolució francesa, han deixat trascendent en la generació moderna, malgrat lo progrés del Dret, aquell famosissim códich, tant malehit per alguns com plagiati per tothom, de Napoleon....

MANUEL XUCLÀ MAURICIO.

CRÒNICA

Observacions Meteorològicas

del dia 29 de Maig de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser-vació	Baròmetre aneroide	Grau d'hu-mitat	Pluja en 24 horas	Aigua en 24 h.	Estat evap.	Estat del cel	Obser-vació parti-cular.
9 m.	755	72	0	3'2	Ras	80%	
3 t.	755	65					

Horas d'obser-vació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS
	Màxima	Minim.	Ter. tip.	direcció	classe can.
9 m.	Sol. 34	8	14	O.	Gumul 0'4
3 t.	Sombra 24		12	O.	0'4

Un *Federal de Reus* escriu en *La Autonomia* de Barcelona un llarg article referent à las eleccions municipals d' aquesta ciutat y en contestació à un altre article nostre que ja casi be ni 'ns recordem lo que deya.

Tots los llargs párrafos del dit article se poden condensar en las dues preguntes que en ell se 'ns fa.

1. Si tenim despit perque la nostra companyia fou rehusada per los possibilistes.

2. Si n'saltrés podém comunicarhi qué pensan fer de qui en endavant los altres republicans de la localitat respecte dels federalists.

A la primera devém manifestarli que res demanarem y que aquí, que tots nos coneixém, sab ben bé tothom també, que 'ls catalanistas quan han anat à las eleccions sempre han anat per forsa à la casa gran y ara si s'hi hagués volgut anar tampoc s' haurien trobat candidats. Y aixó consta ben bé als federais.

A la segona res podém o res volém dirli. Qui viuerra més del temps passat si que 'n podém parlar y dir que 'ls republicans de Reus, han estat molts anys com lo gat y 'l gos, units los uns als monàrquichs, ajudant los altres als carlistas ó à altres agrupacions, y més lluny los uns dels altres, que n'saltrés de tots ells. Com que junts possibilistes y federalists no haurien anat à las eleccions del temps d'Amadeo, si mal no recordém!

Y precisament los síntomas, que digam, no juguen bonansa. En la mateixa manifestació nocturna à la memoria de Castellar, mentres los uns allà dels afors de la població enlayraven las excelencias de la república unitaria d' en Castellar, los altres ja cridaven interrompint al orador ab crits de visca la federal. Y aixó tractantse d' un enterrol.

¿Qué fará demà quan se tracti de repartir les plassas de consums?

Per un vehí del poble d' Almester y no molt lluny de dita població, si be en terme d' aquesta ciutat, fou cassada en la nit d' ans d' ahir una guineu, la qual fou presentada ahir en la Alcaldia, à fi de cobrar la prima que 's dona als cassadors d' animals danyins.

Entregada dita prima al astut cassador fou multat l' animal è fi de constar que havia sigut entregat lo premi del Municipi si be la societat d' aficionats à la cassa ne otorga un altre de fondos de la mateixa associació.

Avans d' ahir à la nit morí casi repentinament à Barcelona D. Francisco de P. Miquel y Badia, critich d' art en lo *«Diario de Barcelona»*.

Las seves revistas setmanals referents à literatura y art han influit en lo gust del públich y dels lectors del mental diari que de veras l' enyorarà en aquelles planes abont ha defensat sempre la cultura y progrés del art català, treballant ensembs pera que's creessin museus de reproduccions artísticas y de pintura. Los seus coneixements arqueològichs y las seves riques col·leccions de teixits y altres objectes curiosíssims lo feyan lo consultor obligat d' artistas y literats, per tot lo qual la seva mort serà molt sentida à Barcelona y en tot Catalunya.

Descans en pau.

Las vetllades celebrades ans d' ahir en los hortets-societats «El Brinc» y «La Tranquilitat» se vegueren concorregudas en extrém à pessar de que feya una vetlla impropia de la estació en que 'ns trobém.

En abdues hi prengueren part bon número de sevys socis que llegiren poesias alternant ab variats números de música y cant.

En la primera de las mentadas societats al acabar-se la festa s' efectuà la rifa humorística d' un cubert de plata, com estava anunciat.

A la senyoreta afortunada ab lo premi se li presentà un noyet cubert de cap à peus ab paper platejat que era efectivament, «un cubert de plata» com s' havia ofert, lo que fou rebut ab grans rialles.

Abduas vetllades acabaren ab lluïts balls reunió.

Bastant concorreguda s' vegé la funció celebrada lo passat diumenge en «La Palma». Las obras posades en escena surten molt ajustadas per quin metiu lo públich no escassejà los aplausos pels joves aficionats. Del monòclest estrenat «Sagetas d' ora» original de nostre company Pere Cavallé no 'n dirém res pera tractar d' un individuo de nostra redacció.

Ha quedat ja solucionada la cuestió dels consums à Tarragona.

Durant lo próxim mes de Juny celebraran se festa major les següents pobles de la província:

18, Irlas (Las); 24, Llorell, Pobla de Maiquet, Rodoña, Valls, Vinyols; 29, Perafort, Rourell, Reus, Riudecols.

La Comissió provincial ha senyalat los dies 7, 15,

16, 17, 19, 20 y 21 del próxim mes de juny per celebrar sessió.

Llegim de «La Veu de Catalunya».

«Diu un confit que fa alguns dies que alguns agents d' Hisenda recorren la ciutat en busca de dades sobre los sous dels empleats.

(1) V. Dr. Meugier, «El Derecho Civil y les pobres» (traducció espanyola de la obra alemana original).

Fins aquí los Bancks y altres societats enòminas venien satisfent un impost de 3·45 per 100 sobre les assignacions que passaven de 1.500 pesetes anuals y 6·50 per 100 dende 3.000 al any.

La visita d' aquests agents, a les cases de comers, hi ha qui la relaciona ab los rumors que circulen referents á que n' los nous pressupòsits figurin l'impost sobre utilitats y salariis, y hi ha qui suposa que serà de 20 à 25 per 100.

Si resultessin certos aquests rumors, la classe de dependents de comers quedará en extrém perjudicada, puig són molts los empleats que al sous de 1.500 pesetas no n' tenen prou pera sas necessitats.

D. Teodor González y l' director de «La Verdad», de Tortosa, han portat als tribunals per injuria y calumnia al director de «Los Debates», periòdich d' aquella ciutat.

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d'aquesta ciutat per diferentes espècies, puja a peses 102570.

Secció oficial

Registre civil

dels dies 27 y 28 de Maig de 1899

Naixements

Neus Ferré Masdeu, de Joan y Teresa.

Matrimonis

Joseph Colomé Llop, ab Presentació d'Aguilar Dentís.

Defuncions

Anton Vilanova Aguadé, 82 anys, Arrabal de Santa Anna, 32.

Secció comercial

J. Marsans Roi

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona a les 4 de la tarda d'ahir:

Interior	62·73	Aduanas	91·25
Exterior	12·80	Norts	57·60
Amerisables	12·25	Frances	45·90
Cubas 1896	68·12	Filipines	12·80
Cubas 1890	59·12	Obs. 6 0 0 Frances	84·
Exterior Paris	64·85	Id. 3 0 0	43·50

GIROS

París 20·40 Londres 30·30
Paris 20·40 Londres 30·30
Paris 20·40 Londres 30·30

Bolsa de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisiació a Barcelona a les 4 de la tarda del dia d'ahir.

Interior	62·72	Cubas del 86	68·12
Orenses	12·80	Cubas del 90	59·12
S. Juan	12·25	Aduanas	91·
Norts	57·60	Ob. 5 0 0 Almansa	85·25
Frances	45·90	Id. 3 0 0 Frances	43·75
Filipinas	76·		

PARIS

Exterior	64·50	Norts	
		GIROS	

Paris 20·40 Londres 30·37

Se rebén órdens pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables de la Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d'or de tots los païssos.

Cambis corrents

en lo dia d' ahir donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors de Comers de la piazza de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

Ops. Diner. Paper

VALORS LOCALS	DINER	PAPER	OPERA.
ACCIONS	Ptas.	Ptas.	
Gas Reusense.	575		
Industrial Farinera	500		
Banch de Reus de Descomptes y Prestams	495		
Manufacturera de Algodón	90	100	
Compania Reusense de Transvias			
Compania Reusense de Transvias privilegiadas de cinch per 100			200

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Ferran.

Sant de demà.—Santa Petronila.

Anuncis particulars

Llibreria

Se venen, ab la economia d' un 10 fins un 25 per cent, los articles d' escriptori, llibres de 1.ª ensenyansa, paper de totes classes, plomas, llibres rattlats, cuaderns, etc.

Paper de barba corrent à 6 pesetas la resma
» d' embolicar blanch à 3 »
100 targetes de visita 1 »

Singlers, número 12.—Reus.

"EL BRONCISTA"

Carrer Major, número 18.—REUS

Taller especial pera la reforma dels aparatos gas y petroli à electricitat.

Construccions de tota classe d' aparatos pera la electricitat, gas, petroli y espelmes.

Incandescencia per lo gas y alcohol ab metzeros del sistema més adelantat.

Lámparas à foco ab lo metzero «Universal». Restauració y reparació à preus limitats de tota classe d' aparatos, especialitat de la casa.

Instalacions pera aigua y gas y tot lo concernent al ram de Lampisteria y Llauneria.

Instalació de timbres i electrificats y material assegurat.

REUS.—CARRER MAJOR, 18.—REUS

LA ELECTRA REUSENSE

Per rahons fàcils de comprendre, la societat «Gas Reusense» acaba de fiscar preus inverossimils al fluid elèctrich, que en plazo més o menys llarg se proposa servir als seus futurs abonenys. Aq uest' acort del «Gas Reusense» donarà com a immediat resultat la anulació del fluid gás en aquesta ciutat y sa substitució per lo fluid elèctrich. Comprendentlo així nostra Societat, se proposa ampliar considerablement y desde ara la nova instalació que està portant à cap en aquests moments à si de servir en breu plazo las demandas que indubtablement, ha de rebre del públic reusenc y à las que atendrà per torn riguros.

Apesar de que 'ls preus que 'l «Gas Reusense» fissa à sa darrera tarifa son exageradament baixos, «La Electra» los accepta desde ara y en lo moment que el seu contrincant dongui un servey regular d' alumbrat elèctrich, nostra Societat estableix pera 'ls seus abonenys los preus següents:

Ptas.

Una lámpara incandescent de 5 bugias 1·25
" " 10 " 1·75
" " 16 " 2·50
" " 25 " 3·75
Preu del kilowat, hora..... 0·50

En quant à las instalacions se fan desde avuy en iguals condicions que l'altra empresa.

Ab lo favor que 'l públic nos dispensa res temèm, se ns porta à la lluita, à ella aném ab la tranquilitat del qui no la ha provocat devant solzament fer una manifestació; lo públic trobarà sempre en la «Electra Reusense» la millor salvaguardia dels seus interessos.

Reus 2 Maig de 1899.—Per la «Electra Reusense»

Lo Director.

LLET PURA DE VACA

VACAS SUISSAS

Hort de Pau Abelló

Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

ESCORIAS THOMAS.

Végis 1º anunci de la quarta plana. Dirl'se à casa Gambús, carrer de Villalba (Bou) 12.

Telegrames

Madrid 29.

—Està acordat l' ordre que ha de portar la comitiva fúnebre del enterro del Sr. Castelar.

Obrirà la marxa una secció de la Guardia civil, seguirà una carrossa de respecte del Congrés.

Varis cestes conduint las coronas, després los assilats del Hospici de San Bernardino, lo clero de totes las parroquias de Madrid, lo cotxe fúnebre conduint lo cadavre; seguirà un piguet de la Guardia civil ab las armas à la funerala, los porters del Congrés ab atzars encesas.

Los personatges notables, comissions del Ateneu, Academias; centres polítics, los funcionaris y empleats dels ministeris y demés centres oficials, las corporacions populars tant de Madrid com de províncies y los diplomàtich, després la presidencia y per última tancarà lo 14 ters complert de la Guardia civil.

S' han rebut en lo Senat totes las actas d' elecció de senadors per las provincias y las corporacions.

—Telegraflan de Cádiz dihen que 'l catedràtic señor Espinosa sosté en un notable article que si España entera te dret à mostrarse orgullosa de Castelar, astre extingit en la terra de la Patria y héro de la llibertat, correspon l'honor de guardar sus cendres venerandas à la ciutat que 'l vegé naixer y per lo tant demana que 'ls restos de Castelar dormin lo somni etern en sa ciutat nativa about las generacions venideras pugnín admirar al creador d'obras immortals.

—Lo Sr. Sagasta confirma 'l propòsit de prendre part en los travalls que s' organisen pera honrar la memoria de Castelar.

Diu que passats alguns dies estudiarà l' assumptio detingudament y farà quant convingui à dit fi.

Censura molt lo Sr. Sagasta al Gobern per las seves pretensions respecte als presoners de Filipinas, y sobretot perque als tres mesos de firmat y ratificat lo Tractat de pau, resulta que estém com avans, puig que fins ara no han sigut posats en llibertat més presoners que 'ls que llibertà lo Gobern anterior.

Lo Gobern actual, digné 'l Sr. Sagasta, declarà senzillament que no podía fer més.

Nova York.—Los ministres en sa reunio del dijous acordaren que las gestions de la comissió de Filipinas quedarán acabadas, deixant en llibertat al general Ottis, frente als insurrectes, fins que aquells se sometin ó sian vensuts.

La comissió suspindrà entre tant son viatje.

S'ignora l' itinerari que seguirà Dewey en son viatje de Manila à Nova York.

Berlin.—Telégramas de Munich dihen que al passar lo tren exprés dispararen un tiro de fusell sobre 'l vagó en que anava 'l príncep Leopoldo de Baviera, trencant los cristals d' una de las finestretas.

Imp. de C. Ferrando.—Plaça de la Constitució.

Gas Reusense

Alumbrat elèctrich

Establert ja 'l servey del alumbrat elèctrich, aquesta Societat suministrará lo fluid à hont vulga que 's demani, desde la posta à la sortida del Sol, baix los mateixos preus establerts, à saber:

Una lámpara incandescent de 5 bugias, pesetas 1·25 al mes.
" " 10 " 1·75 al "
" " 16 " 2·50 al "
" " 25 " 3·75 al "
" " 30 " 4·50 al "

UN KILOWAT-HORA (que representa aproximadament lo consum d' una lámpara de 10 bugias durant trenta horas) pesetas 0·50.
Així mateix continuará practicant gratuitament las instalacions particulars.

Reus 19 de Maig de 1899.—L' Administrador.

